

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XXXII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA XXXI.

Acto. 10. v. 36.

Historia de Thabith Ioppensi excitata à Petro.

Hæc supra peculiari Dispositione iam est explicata in I parte Promptuarii. Classe II. Num. 21. pag. 163.

THEMA XXXII.

Acto. 10. v. 43.

Huic omnes Propheta testimonium perhibent, quod in nomine eius remissionem peccatorum accipiant, credentes in eum.

DISPOSITIO.

Omnem nostram salutem consistere in remissione peccatorum, Zacharias, Spiritu sancto plenus author est, in Cantico, Luc. 1. v. 77. Huic consentit Regius ille Propheeta Psal. 32. v. 1. & 2. Beati, quorum remissa sunt iniquitates. Beatus, cui Dominus non imputavit peccatum. In hoc itaque iam incumbendum, ut intelligamus, unde & quomodo remissio peccatorum possit impetrari. Id vero paucula sed valde Emphatica verba Petri docent, & ex communi consensu Prophetarum hanc doctrinam Petrus confirmat. Nos itaque videamus, 1. Per quem & qua ratione remissionem peccatorum possimus impetrare.

2. Unde nobis de certitudine huius doctrinæ constet. Vrsus horum tandem eriam erit subiiciendus.

I. Pars.

De Christo Petrus loquitur, in domo Cornelii, eumque Iesum Nazarenum vocat, qui sit à patre constitutus Iudex viuorum & mortuorum. Et de hoc pronunciat, quod per nomen eius, vel, in nomine eius, remissionem peccatorum accipiant omnes saluandi.

x. Pri-

THEMA XXXII. EX NOVO TEST. 518

1. Primum hic notanda est phrasis, *in nomine, vel per nomen Christi*. Hæc nihil aliud denotat, quam [*propter Christum*]. Sic vult rogari patrem in nomine suo, Joh. 1. 6. v. 23. 24. hoc est, vt propter ipsum filium det nobis, quæ petimus.

Per Christum igitur & propter Christum contingit nobis remissio peccatorum. Is enim sanguine suo peccata nostra expiauit, 1. Pet. 1. v. 19. sanguine Christi agni immaculati redempti estis, de vana conuersatione.

Ideoq; 1. Cor. 1. v. 30. Christus factus dicitur *redemptio*. Venit enim dare animam suam *redemptionem* pro multis.

Rom. 3. v. 24. per *redemptionem* factam per Christum, iustificamur.

Ephes. 1. v. 7. In quo habemus *redemptionem* per sanguinem ipsius.

2. Qualis autem sit illa redemptio, immediate subiicitur, *Remissionem peccatorum* secundum diuitias gratiæ illius, quæ superabundauit, &c.

Ideoq; in vltima Cœna dixit, se fundere sanguinem in *remissionem peccatorum*. Matth. 26. v. 28. Non enim sit remissio sine sanguine, Heb. 9. v. 21. Actor. 13. v. 38. per hunc annunciat remissio. De eadem, Act. 26. v. 28. & Coloss. 14. v. 14.

3. Per Christum nobis remitti peccata constat. At quomodo illa remissio peccatorum à Christo sit accipienda, quomodo apprehendenda, quomodo applicanda, id Petrus etiam addit paucissimis verbis, innuens accipere remissionem peccatorum eos, *qui credunt*. Fide nobis applicandam illam remissionem itidem ex ipso Christum verbis intelligitur, quando vult vt non pereant, non iudicentur, *qui credunt* in eum, Joh. 3. v. 15. & 16. & 18. Joh. 6. v. 29. Sine fide enim impossibile est placere Deo, Heb. 11. v. 6. Per fidem autem iustificati pacem habent cum Deo, Rom. 5. v. 1.

Habemus itaq; causam meritoriam salutis: Christum scilicet qui meritis est nobis remissionem peccatorum.

Habe.

Habemus instrumentum apprehendens, fidem manum mendicam accipientem elemosynam. Beati ergo qui credunt in eum. His non imputabitur peccatum. Psal. 32. v. 1. Sed fides ad iustitiam, Rom. 4. v. 5.

II. Pars.

Sed estne hæc doctrina certa quod per Christum solum omnes credentes accipiant remissionem peccatorum? Fortassis noua est hæc doctrina, iam primùm à Petro excogitata? Si sic esset, admodum suspecta esset hæc Religio.

At Petrus ostendit, 1. Hanc esse vetustissimam doctrinam, etiam à Prophetis traditam in veteri Testamento.

2. Nec esse vnus tantum Prophetæ, sed communi omnium Prophetarum consensu approbatam.

Et enim de Christi passione & merito, atque peccatorum remissione, ac fide seu cognitione Christi & iustificatione omnes Prophetæ differunt, alii clarioribus verbis, alii tectis. Id patet ex seqq.

Esa. 43. v. 15. Ego deleo. Et. 1. 3. v. 11. Iustificabit multos cognitione sui. Portat peccata eorum. vide totum cap.

Ier. 31. v. 34. Cognoscent me. Peccata dimittam.

E. Jer. 33. v. 17. Ichoua iustitia nostra.

Ezech. 36. v. 25. 26. 29. 32. De mundatione, hoc est, remissione peccatorum loquitur.

Dan. 9. Occidetur Messias. Propitiabitur iniquitas.

Hos. 13. v. 14. De manu inferi redimam. Mors Christi.

Joel. 2. v. 32. Qui inuocauerit. Allegatur in Act. 2. v. 21.

Amos 9. vers. 11. ad finem, de Christo, Obad. vers. 17. de Christo.

Ionas typus ipse est Christi sepulci, Matth. 12. v. 40.

Mich. 7. v. 19. Iniquitates nostras delebit, &c.

Nahum 1. v. 15. De regno Christi. Allegatur enim Roman. 10. v. 15.

Habac. 2. in fine. Iustus fide sua uiuet.

Sopho. 3. v. 9. de regno Christi. Et de remiss. pecc. v. 17.

Hagg.

Hagg. 2. v. 8. Veniet desideratus cunctis gentibus. De Christo.

Zach. 9. v. 9. Venit Rex Saluator, &c. & plura alibi.

Malach. 3. v. 1. Veniet Angelus fœderis. Purgabit filios Leui.

Quod si huc etiam velimus ponere Prophetias Davidis de Christo redemptore, peccatorum gratuita remissione, dies nos recitando deficeret.

Videantur Psalmi 22. & 40. & 68. & 69. &c. plus quam 30. Psalmi numerantur, qui de Christo sonant. Vide Luch. partit.

Ecce omnes Prophetæ de Christo futuro redemptore consentiunt.

VSUS GENERALIS.

I. Non noua est doctrina de remissione peccatorum, propter vnum & solum Christum, fide apprehensum.

Abraham ante omnes Prophetas per eundem est iustificatus.

Rom. 4. v. 3. Credidit & nudæ fidei consensus sola, plenam ad iustitiæ & meriti reputata corona est.

Possent adduci innumera pene scripturæ loca, quæ hunc pertinent, Act. 4. v. 12. & 13. v. 38. & 15. v. 11. & 16. v. 31. Gal. 2. v. 16.

II. Videmus etiam, quis consensus Ecclesiæ sit accipendus: Non is quo multi passim in Hispania, Italia, Gallia errantes consentiunt: sed is qui assensum habet verbi diuini vet. & noui Testamenti, Prophetarum & Apostolorum.

Alias consenserunt etiam Baaliticæ, gentes Idololatricæ. At consensus verbi requiritur.

III. Nos abiectis & posthabitis omnibus meritis, (quæ sunt vestis immunda, Esa. 64.) apud Christum fide quæramus remissionem peccatorum.

F I N I S.